

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 16 франків
Поодинокє число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о год. 6-ій пополудні.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані відні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Русини в XIX. століттю.

(Огляд в птичій леті.)

(Далі).

Об'єднательний напрям, змагаючий до поступенної асиміляції руского народу в Галичині з московским, зацеплений Погодином у нас, був (говорячи новочасно-медичним ладом) справдешним бакцилем для рускої суспільности. Пошесть, нанесена зацепленем сего бакциля на рускій суспільности, стала проявляти ся передовсім на ниві письменства. Яків Головацкий і Микола Устиянович, що украсили гарними первоцвітами запустілу доси письменну ниву, стали намагати на московщину і втворили ту язикову сумішку (церковно-московско-руську), що й до нині мов би кукіль занечистила нашу письменну ниву. Витворено тим штучну літературу, котрої ані руский ані московский нарід не хоче вважати своєю, бо її не розуміє (справді, мовляв Шевченко «мишам на снідання») і не бачить в ній ані крихітки живого духа — она тхне мертвеччиною. Тимто «Зоря Галицка», що мала світити на всю Русь, ледви блимала, і Галицко-руська Матиця, що мала ширити світло науки між народом, стала бездійною, бездушною і мертвою.

Об'єднательна пошесть почала отже нівечити рускі інституції, звихнула їх гарні і важні задачі, звела їх на манівці. Галицко-руська Матиця стала мертвим товариством, старинна Ставропігія і Народний Дім не лише не сповнили сих надій, які на них покладав руский нарід, не лише не довели руского народу до повної народної свідомости, але стали пособляти національно-політичне баламутство і в своїх бурсах ширити погорду до рускої мови, а тим самим і до рускої народности і виховувати сей нарибок, що розповсюджує ся відтак по краю, сі кадри, якими безнастанно скріпляє ся у нас кліка зложена з руских ренегатів, що з колишньої Погодинської кольонії Галицко-руської виросла на центральну агенцію московфільства в Австрії з філіяльними агенція-

ми у Відні, Чернівцях, Станиславові, Перемишлі, Коломиї і ин. місцевостях австрійскої Русі.

Тим способом перші так гарні почини відродження і освідомлення національного Русинів в Галичині зроблені М. Шашкевичем та єго товаришами, а також патриотами 1848-го року по часті змарніли, по часті обернули ся на шкodu руского народу.

Зацепленє московфільского бакциля на рускій суспільности в австрійскої Русі, причинило Русинам, вірним Маркіяновим ідеям і народним основам положеним в 1848 році, справдешню Сизифову роботу, яку мусять з того часу вести, щоби не дати рускому народові потонути в московскім морі. З тої пора марнує ся у нас чимало сил і часу на те, щоби виполювати з нашої народної ниви той кукіль, яким безнастанно її закидають наші народні відступники і ледви прочистить ся троха народна нива, за якийсь час бачимо її знов вкритою пустоцвітом і бурянами.

Народне відродженє на Україні після Миколаївської нагінки, блисло ясным сонцем і в Галичині, викликало в «Народнім Домі» заснованє осередка товариского життя «Руска Бесіда», котра небавом заняла ся заведенєм «Руского народного театру», розбудило наново народну свідомість між Русинами і живий рух на літературній ниві, на котрій виступає ціла громада молодих робітників (Слово, Вечерниці, літер. збірник, Галичанин і т. п.), але важнійша всего подія, що й з завмерлої доси Буковини являє ся на сій ниві перворядний поет — Федькович.

Навіть у старого Богдана Андрієвича Дідицкого, що не так то давно плів стишилиця каліченою московщиною (Конюший, Буй-Турь Всеволодь і п.), відозвало ся «козацьке завзяття», а він надівши козацьку шапку, став у «Слові» та «Галичанині» (не нинішнім!) печатати твори українських письменників навіть фонетикою (Кулішівкою)! Тай обаламучений Погодином і Зубрицьким старий Головацкий відмоднів попри «Вечерничниках» і не тільки разом з Дідицьким розповсюджував твори

українських письменників, спроваджені з Києва, але в ній віджив давний Маркіянів дух. Для характеристики сего духового перевороту, який зробила українсько-руська ідея в 60-их роках навіть поміж старими, що були вже заражені московфільским бакцилем, наводимо незмінюючи і правописи, вірно після оригіналу частину мало тепер відомого листу проф. Якова Головацкого до редактора «Основи» Василя Білозерского, котрому Головацкий переслав вірш Волод. Шашкевича «Нинішня наша пісня», виголошений при відкриттю «Рускої Бесіди» в «Народнім Домі» 9/21 січня 1862 р.

Ось що пише Головацкий Білозерскому: «Поклоніт ся панові П. А. Кулішові і його чесній сопрузі і скажіть їмъ, що той стишокъ голошений бувъ при отвореню нашого народного касина підъ имямъ «Руська Бесіда» въ «Народнімъ Домі», въ тій куті, где за його буття ві Львові закладали ся хундаменти і звідки вінъ взявъ собі на памятку каміньчикъ. Теперъ нехай би вони, чесні, побачили розмалювані і красно устроєні комнати зъ воскованими паркетами, украшені зеркалами та меблями, освічені газомъ, — нехай би увиділи зібрану руську братію зъ 50 до 100 чоловікъ, якъ вечерами забавляються та бесідують, а все по руськи, ажъ ся душа радує! Коби вони могли були прийти на заведенє Бесіди, якто красенько виголошали наші молодці гарні стихи Тараса Шевченка, якъ співали хоромъ наші співанки: Миръ вамъ браття! або: Я счасний! руську матір маю, і щирій Русинъ мій отець! гарно, весело, ажъ серце розливалось, коби, сердешні, були приїхали хотьби на пробу танцівъ въ Бесіду, або і нашъ руський баль, котрий відбувся 23-го січня въ редутовій салі на вдивовижу всего Львова — найби шановний пан Кулішъ побачивъ, якто гарно по козацьки*) поубирали ся наші молодці-студенти, та гуляли зъ нашими

*) Так крім Б. А. Дідицкого одягали ся і инші стовпи московфільства: Геровский, Д. Кулачковский, І. Добрянський і инші.

ВЛАДИСЛАВ ОРКАН.

Владислав Оркан — властиво Францішок Смеречинський — се одна з найсимпатичнійших постатей молодого польського Парнасу. Він цікавий не лишень як поет; його приватне жите, се жите незвичайного чоловіка.

Син середньо-проміжного селянина, кінчить середні школи в Кракові і вертає потім назад під родинну стріху, аби працювати там на скропленому потом своїх батьків загоні. Се історія його життя, історія на перший погляд і проста і звичайна. Але коли подумати над нею, то побачить ся у ній як-раз протест сильної одиниці проти сього, що в нас така дуже «звичайне». Бо у нас розуміється само собою, що усякий, що дістав «патент на інтелігента» має обовязок загнути ся в ряди т. зв. «інтелігенції»

і жити її житем — найби воно і як було сіре та пуге. Поступок Оркана цікавий не лишень як протест проти товариської традиції. І сам про себе він незвичайно характерний для свого автора: бо треба тямити, що він людина чималої інтелігенції, тож цілою силою інтелектуальних інтересів звязаний з міським житем. Літературна діяльність Оркана позваляє нам заглянути за заслону, що криє сей психічний процес, який він муєв тоді пережити. На основі її можна положити, що любов до мужика з одного боку, а питома лише селянському синові любов землі — се були мотиви сього кроку.

Се приватне жите не є без звязи з літературною творчістю Оркана. І воно приносить польській словесности щось нове, щось, чого до тепер польська словесність не знала. Те нове лежить в артистичних взаєминах Оркана до польського

селянства. Селянин добув собі вже доволі давно право горожанства в польській літературі. Оркан не є першим польським письменником, що обібрав його предметом своєї артистичної творчости, не він також перший полюбив щиро мужика. Така любов не пр. з писань Конопніцкої, може ще палкійше чим в Оркана. Він поклав «чисту правду» девізом своїх творів — але і в сьому він не перший, бо вже перед ним у Родзвєчівноі, в деяких новелях Жеромского, Пруса, Севера і инших мужик зображений дуже, трохи чи не надто реалістично. Але перед тим ніхто з польських письменників не подивив ся на селянство як на одну суспільну верству, яка тепер власне переживає незвичайно важні хвилі.

(Конець буде).

львівськими красавицями козака и коломийку, побрязкуючи брязкачами! — Эх! сказав би сердега: »ще не вмерла козацька руськая мати!« Нашимъ публичнимъ виступомъ показали ми народнимъ ворогамъ и недоброжелателямъ нашимъ, що Русини суть и живутъ своеріднимъ життемъ въ древній столиці руського князя Льва».

Отаким то теплим, щиро-народним духом повіяло було з початком 60-их років, під впливом благодатним відродження України, в мурах новоздвигненого лептами цілого руського народу »Народного Дому«, в ново заснованім огнищу товариського життя »Руська Бесіда«, а духа того розносив по цілім краю небавом покликаний до життя »Руский народний театр«. В Галичині почули ся всі свідомими Русинами, пробудила ся з довгого просоня і Вуковина та вислала найкращого свого сина, щоби на словесній ниві України-Руси станув поруч Шевченка і Шашкевича.

Та недовго тривала та радість, не довго пліла українсько-руська ідея народна чистою і широкою струєю; найшли ся знов люди, що скаламутили сю народну струю і загатили її всяким сьмітем та баговинем. Переписка, обговорена недавно і в Руслані, між Лебединцевим і Б. А. Дідицьким та Головацьким виявилася сї публично відомо тайни. »Слово« Б. А. Дідицького оповістило маніфест 1866 р., що ми не Русини, а Москалі, що Русь сягає аж на Камчатку. — »Руську Бесіду« викинено з »Народного Дому«, »Руському народному театрови« не хотів совіт »Нар. Дому« не лише дати, але й виняяти салі на вистави — »Народний Дім« став твердиною москвофільства, де розсіло ся »Русское Кассино«, »Русская Рада«, де виговдувало ся бідне бурсацтво на московських яничарів.

Згромаджені коло »Вечерниць« »Мети« і »Ниви« а відтак »Правди« молоді Русини, принявши назву »народовців«, постановивши трудити ся для просвіти народу, для підвигнення руської народної свідомости в душі традиції М. Шашкевича, патріотів 1848 року і братів Українців і з того часу починає ся нова робота народна, але і борба поміж двома супротивними таборами москвофільів (кацапів) і народовців (званих також невластиво українофілами).

(Далі буде).

До ситуації.

Кабінет д-ра Кербера, іменованій в день Богоявлення, зложив присягу в руки цісаря 19. січня. Він зложений з вісьмох урядників Німців, одного урядника Чеха і одного Поляка, посла. Кабінет новий є проте не політично-політичний і дефінітивно-провізоричний, відповідно до хаотичної ситуації. Неполітичним є кабінет, позаяк складаєть ся згаданих вісьмох урядників, ресортових міністрів. Політичний о стілько, що оба міністри без тек мають удержати контакт між кабінетом з одного боку, а Чехами і Поляками з другого боку. Новий кабінет буде дефінітивним, с. е. остойть ся довше, наколи не удасть ся ему успокоїти парламент і довести до коаліції польско-чесько-німецької. Буде він однакж провізоричним, наколи дійсно три згадані посольські групи подадуть собі руку до *modus vivendi*, бо тоді прийшло би до зложеня парламентарного кабінету, що опер ся би о парламентарну більшість.

Задача, яка предстоить новому кабінетови є: угода чесько-німецька і одобрене угоди з Угорщиною. Обі сї справи повисли в воздуху. Чи прийде до чесько-німецької угоди? — сумніваємо ся дуже. Лівця находить ся нині в лучшій ситуації. Она вела обструкцію проти язикових розпоряджень від мая 1897 року, повалила Баденього, Гавча і Туна, а за обструкцію нагородив єї гр. Клярі знесенем згаданих розпоряджень. Лівця може теперішній стан річий удержати як найдовше без шкоди для своїх німецьких, парламентарних інтересів. Лівця не вислала до нового кабінету свого спеціального заступника,

щоби мати зовсім свободну руку на будуче. Змаганем лівці буде тепер, завести в Австрії німецьку державну мову, а притім обезпечити інтереси німецького народа в судетських і альпійських краях проти »лявіни« словянської. Все те скристалізоване в зеленосвятній програмі лівці. Ми сумніваємо, чи лівця за конференційним столом вдоволить ся парціяльним поладнанем чеського питання? Німецькі радикали не згодять ся на се, а умірковані елементи лівці (поступовці і шляхта) уляжуть тероризму. А наколи би др. Кербер захотів натиснути на лівцю, то она піде опять в обструкцію і зничить останки парламентаризму, щоби довести до абсолютизму, котрий буде виключно німецько-централістичний. Такі сьуть задушевні наміри лівці, такий поклик вийшов на днях з табору радикалів і так буде. У лівці нема доброї волі.

Чехи, віримо, готові з огляду на державні інтереси помирити ся з Німцями. Але і они крім рівноправности ставлять нині услівя досить тяжкі. Екзекутивний чеський комітет, що зібрав ся в Празі 18. січня, ухвалив вправді, що Чехи возьмуть участь в конференції, але під услівями, що: 1) В конференції возьмуть участь всі чеські сторонництва (старо- і молоді-Чехи аграристи і радикали). 2) Що предметом конференції буде язиковий закон для всіх коронних країв Австрії. 3) Що парламент не компетентний рішати чесько-німецьке питання в Чехії, бо на се є чеський сойм. Послїдні пригоди в часі делегацій розположили чеський нарід дуже недобре для угодових переговорів, а вкінці певна річ, що чеські радикали супроти програми лівці видвигнуть чеське державне право. До пересадження своїх постулатів посїдають Чехи випробоване вже лівцею средство — обструкцію, в надїї, що з знищенем центрального парламенту не прийде — як лівця надїє ся — до німецького абсолютизму, а прийде до зміни австрійської конституції — до федералізму.

Вість, що др. Кербер без огляду на удачу або невдачу конференції скличе небавом парламент, ся вість є доказом, що новий кабінет сам не вірить в можливість чесько-німецької угоди. А додамо, що і праса обох таборів відносять ся до конференції з великим скептицизмом.

Щож сказати при таких обставинах про одобрене угоди з Угорщиною? Де подібле ся більшість, що віддала би голос за сею угодою? Більшість таку мав гр. Тун і лише гр. Тун, котрому вірила правця. Хто причинив ся до паденя гр. Туна, той причинив ся і до евентуального розриву з Угорщиною. Гр. Клярі не важив ся навіть згадати про угоду з Угорщиною, а мабуть і др. Кербер не позискає ні лівці ні правці для сеї конечности державної. Національні сторонництва навчили ся занадто користати з колізій держави, як щоби могли свій інтерес національний підчинити державному інтересови. *Exempla trahunt*. Всі бачать, що в Австрії доходять народи до своїх прав лише силою і давленем правительства до стїни. Чого-ж би не пробовати?

Може бути, що наш погляд на ситуацію песимістичний, але ми занадто добре знаємо аспірації сторонництв, що засядуть за стіл конференційний, як щоби могли віддаватись ілюзіям. Німці хотять панувати, Словяни не хотять підчинити ся під верховодство Німців, а головна хиба всяких дотеперішних кабінетів лежала в тім, що ті кабінети односторонно ладнали національне питання в Австрії.

Наколи др. Кербер не зважить ся на внесенє язикового закона для всіх коронних країв, як се вимагає конституція, то ми і сему кабінетови не ворожимо успіхів. В теперішній хвили розходить ся не о санацию парламенту, а о санацию Австрії, с. е. о вдоволенє австрійських народів. Терпелівість вичерпала ся, серцем ніхто не править ся, а розум велить кождому з сих народів пильнувати, щоби не вийти з порожніми руками. В вдоволеню народів лежить порука сильної і мирної Австрії. З системою паллятивних средств треба вже раз зірвати рішучо, а повагу правительства треба ратувати принципом всесторонної справедливости.

На сїм місци витаємо проте щиро ухвалю чеського екзекутивного комітету з 18. січня. Сю ухвалу піддержать Русини, Румуни, всі полудневі Словяни і католицькі людовці, тим більше, що вже в часах гр. Баденього бар. Діпавлі лише у всестороннім порішеню національного питання добачав конець національної борби в нещасній Австрії.

Рух в руських товариствах.

Заряд Бурси руської в Бережанах почуваеть ся до святаго обовязку з кінцем року подякувати Вп. Добродїям за ласкаві жертви в користь убогих питомців сеї Бурси.

Бурса бережанська приміщує за низькою доплатою рік-річно понад 30 убогих учеників, для котрих не лиш о прокормленє, а часто навіть і о одїж старати ся мусить. А коли ся зважить, що Бурса жадного фонду не має, а з другої сторони, що доплати питомців сьуть так низькі, що ніяк не можуть вистарчити на покритє коштів удержаня молодїжи в Бурсі поміщеної, то одинока надїя спочиває в добровільних датках і жертвах Добродїїв. На жаль однак велика у нас під тим зглядом обоятність, бо Бурса наша не много Добродїїв може начислити. Тому виділ Бурси майже що року находить ся в прикрім положеню що-до покритя недобору касового, бо весь майже тягар спадає на 9 членів Виділу, що маючи те щастє, чи радше нещастє що є виділовими, сьуть морально приневолени до несеня в користь Бурси жертв пераз більших, як то є в їх силі. Так само стало ся в сїм році, в котрім Впр. О. Шамбелян Соневицький проф. Бачинський і о. Садовский на своє імя мусили зятягнути позичку для ратованя Бурси. Так отже кількох членів виділу Бурси мусить поносити такі кошти в хосен інституції, котрої добро повинно лежати на серці цілого загалу доокресних Русинів 4 повітів. Бурса, се інституція, о котрій кождий повинен памятати і нею печалитись. Обовязком кождого громадянина є спїшити по змові з помочю такої інституції, щоби бодай в часті причинитись до єї розвою і добра.

Длятого нині відзиваємо ся до всіх доокресних Русинів пов. бережанського, підгаєцького, перемишлянського і рогатинського: Не забувайте на шкільну молодїж бережанської Бурси, в котрій знаходять поміщенє діти ваших знайомих або і кривних! Вірячи в щиро любов до свого народа, в охоту до несеня убогим помочи, просимо Вас о які-будь датки, чи то в грошах чи в натуралїях.

Заразом сердечну подяку складаємо всім тим Вп. Добродїям, що як давїйше так і в сїм році поспїшили з датками. Передовсім сердечне »Спасибіг« висказуємо Вп. П. совітникови В. Яворскому з Нового Санча, найбільшому добродїєви нашої Бурси, що крім датків в грошах рік-річно жертвує бочку нафти; Вп. о. сов. Чироківському з Бабиниць за збиранє датків між доколичним духовенством; Вп. дру Завдерерови і дру Ковшевичови за лікарську поміч. Крім сих Вп. Добродїїв слїдуючі сьуть записані в пропамятній книзі жертвуючих на нашу Бурсу:

Вчт. Гриневич жертвував оберок. — Вп. сов. Карачевский, оберок і иньшу одєжу. — Вп. сов. Танячкєвич 5 зр. — Вчт. о. Макогонський 10 міхів бульби. — Вп. др. Терлецкий 5 зр. — Вп. о. Онишкевич 1 зр. — Вчт. о. Городецкий 1 зр., бараболі і дїжку сира. — Вчт. о. Билинкевич 1 зр. — Вчт. о. Гавр. Боднар 1 зр. — Вчт. о. Рибак 1 зр. — Вчт. о. Кудрик 1 зр. — Вчт. о. Воєвудка 1 зр. — Вчт. о. Розлуцкий 1 зр. — Дохід з преферанса 1 зр. 50 кр. — Вчт. о. Залужний 6 фунтів солонини. — Вчт. о. Чировский 2 зр. і корець пшен. — Вчт. о. Любінецький 50 кг. гречки. — Вп. п. меценасова Чайковска оберок і череники. — Н. Н. одєжу. — Вп. п. Салаяк одєжу.

Всім тим Вп. Добродїям складаємо отсим сердечну подяку.

Від заряду Бурси в Бережанах:
О. Н. Садовский, настоятель Бурси.

З політичного поля.

Вибір членів мирової конференції буде полишений поодиноким сторонництвом. Чехи і Німці мають вже бути в посїдню угодових

post каже про програму нового кабінету таке: Др. Кербер буде вести політику помирення; безсторонну, сильну адміністрацію і подбає про двигнене продукції.

Пешт, 22. січня. Budapesti Hirlap подав сензацийну вість з Відня, будьто цісар на однім з послідних двірських обідів в присутности членів цісарської родини підніс тоаст в честь 13-літнього сина князя Оттона, Кароля Франціска Йосифа і назвав его своїм наслідником пре стола. Вість сю треба прийняти з всякою резервою.

Льондон, 22. січня. Булер телеграфує під днем 20. січня: Нині була частина війська ген. Варрена в тяжкім огні на правім березі Тугелі від 6. години рано до 7. вечером. Англійська артилерія зігнала Боєрів з кількох становищ (горбків). Але важнійших позицій ще не занято. Бригада Літлетольса посунулася також вперед на яких 2000 ярдів під позиції Боєрів і обсадила місцевість Брекфонтен. Боєри розвели страшний огонь гранатний. Запалилась трава на сухім степі. Втрати Англичан значні. Доси привезено 100 ранених, кілька убитих — не звісно. Після других вістей ранено 12 англійських офіцерів і 279 людей. — На західнім боєвищі прийшло на днях лише до дрібних стріч.

Помимо що вовна і розгар подорожіли о 30% — продає ковдри і матраци по давних низьких цінах лише спеціальна робітня і магазин постели
3—30 **ЙОСИФ ШУСТЕР**
Львів, Коперника ч. 5. Цінники даром.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

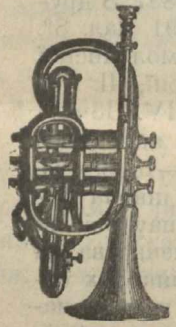
(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
		до Львова			
	приходить о годині		відходить о годині		
1-30	6:10	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	6:20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
	6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно	6:15	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
	7:10	з Зимної-води	6:30	до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави	
	7:40	з Янова	6:30	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	
	7:55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	8:45	до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)	
	7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	9:10	до Янова	
	8:05	на дв. головний	9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.	
	8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:35	до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави	
1-30	9:00	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	9:55	до Белзця, Рави рускої, Сокаля і Любачова	
	11:15	з Ярослава і Любачова	10:10	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл.	
1-50	11:55	з Іцкан, Чернівців і Станиславова	12:50	тільки в неділі і свята	
	1:01	з Янова	2:15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і свята	
	1:40	зі Сколього, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно	9:45	до Іцкан (Ясс, Букарешту)	
2-20	5:15	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	2-55	до Кракова (Відня) Хабівки ч. Рясів	
2-35	5:40	на дв. голов.	3:05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.	
	5:55	з Сокаля, Белзця і Любачова	3:15	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.	
			3:20	до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.	
			3:26	до Брухович	
			5:25	до Ярослава	
		Ніч			
8-45	6:10	з Кракова (Відня) Самбора, Хирова			
	6:20	з Іцкан, Сучави			
		з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята			
	7:58	з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно			
	8:15	з Янова від 1. липня до 15. вересня щод.			
	8:14	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.			
	9:21	з Іцкан тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.			
	9:21	з Іцкан (Відня, Берліна), Сянока, Пешту			
12-30	9:55	з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави			
	10:10	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.			
	10:08	на дв. голов.			
	10:25	з Лавочного (Пешту) Хирова			
	10:30	зі Сколього, Калуша			
	12:10	з Підволочиск на дворець Підзамче			
	3:05	на дворець головний			
	3:31	з Кракова (Відня), Самбора, Сянока			
2-16	6:0				
		Ніч			
			6:21	до Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави	
			6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.	
			6:50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.	
			7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	
			7:10	до Сокаля і Рави рускої	
			7:20	до Тернополя дворець головний	
			7:42	дворець Підзамче	
			7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900	
			8:35	» » » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.	
			9:10	» » » 1. чер. до 30. жов. в . і св.	
			2-36	10:40	до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави
				10:50	до Кракова (Відня, Варшави), Сянока
				11:10	до Підволочиск, Бродів дв. голов.
				11:32	до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави
				4:10	до Кракова (Відня, Берліна)
				5:50	до Брухович від 7. мая до 10. вер.

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейскій рівнять ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красівських ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклада їзди.

З. БОДЕНШТАЙН

Львів, ул. Кароля-Людвіка ч. 29.

поручає

— свій головний — фабричний —

склад інструментів музичних

як також великий вибір

інструментів самограючих та забавок для дітей

по найнижшій ціні.

Подарки на Свята і Новий Рік!

Найдешевше
жерело купна

так довго, поки запас старчить.

зр. 2-20

ніклевий анкоровий ремонтаровий годинник кишеньковий з позолочуваним ланцушком.

зр. 4-65

добірний срібний ремонтаровий годинник кишеньковий разом з срібним американським ланцушком.

зр. 4-90

женський срібний ремонтаровий годинник разом з посрібленим ланцушком англійським ланцушком.

зр. 11-50

14-каратно-золотий годинник ремонтаровий разом з атласовою касетою та елегантним ланцушком.

Кождий годинник має 3-літню гваранцію.

зр. 1-50

коштує 6-каратовий перстень з елегантним каменем.

Річи посилає ся за посліплатаю або за попереднім побранєм грошій. Сли річи не вподобают ся, можна звернути в протягу 8 днів, а взяті гроші звертає ся назад, так що купуючий не поносить ніякої страти.

Brüder Hurwiz, Exporthaus, — Krakau, Stradom 17.

— Богато ілюстровані цінники висилає даром. — Агентів пошукує. —

Рік заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впресов. Митроп. і Пресов. Еп. Ординариям всіх трех епархій, обезпечає будинки, уряджене домашне, скот, господарскі знаряди, збіже в зерні і солоді, сіно в стогах і будинках против шнід огневих!

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1898 вносятся:

Фонд резервовий	96.775 зр. 05 кр.	} 206.880 зр. 57 кр.
Резерва премій	64.263 „ 12 „	
Фонд основний	45.000 „ — „	
Резерва спеціальна	842 „ 40 „	

Тарифи «Дністра» дуже умірковані, услія обезпечень корисні, а шкоди зливають ся безпоровочно. До кінця 1898 року вносили виплачені шводи 527.790 зр. 67 кр. Поліси «Дністра» приймає Банк краєвий при важчихах гіпотечних.

На жите можна обезпечитись через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту «Дністеръ», стоваришене з обмеженою порукою, уділяє пожитки за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні за інтабуляцією або порукою двох відповідних ручителів, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вкладки до оропентованя від членів і третих осіб по 4%. Уділ членський вносить 25 зр., вписове 1 зр. Членом бути і пожитку дістати може тільки член обезпечений в «Дністеръ». Інформації уділяє Дирекція листовно.

Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях де нема близько агентів «Дністра», приймає ся.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»).

Хто хоче заробити **400** марок місячно

певно, легко і без ризика?

Нехай шле свою адресу без марки під **V, 21,**

Аnnoncen Exped. **K. F. Wojtan** Leipzig-Lindenau.